

## Valokuvataiteen ystävät

Valokuvausta on monenlaista. Dokumentaarista, mainoskuvaa, muotokuvaa, hääkuvaa, luontokuvaa, matkakuvaa, fine art, ja yleisemmin taidevalokuvaa.

Kameraseurat ovat hyviä kouluttamaan taitoja liittyen tekniikkaan, visuaalisen maailman periaatteisiin kuten sommitteluun, väreihin. Taidehistoria on myös asia, jonka voi lukea ja oppia.

Sen sijaan itse taide kumpuaa alitajunnasta, unista, luovuudesta. Taide ilmentää tunteita ja vaikuttaa tunteisiin. Näitä aspekteja ei voi opettaa tai opetella. Niitä voi pyrkiä herättelemään ja ylläpitämään.

Nykyisin kaiken tekniikan keskellä yhä useammin kysymme, miten saan tuon aikaan. Keskitymme teknisiin apuvälineisiin. Sen sijaan meidän tulisi muistaa kysyä miksi teen tällaisia kuvia. Miksi teen nyt erilaisia kuvia kuin vaikka vuosi tai 10 vuotta sitten.

Taiteen rakennuspalikoita ovat symbolit. Kuin sanat kirjallisuudessa. Mutta ne ovat yhteisiä kaikille vain tiettyyn rajaan asti. Ne ovat usien henkilökohtaisia.

Kopiokone ei tee taidetta. Jokaisen taiteilijan tulisi pyrkiä tekemään kuvia omasta lähtökohdastaan ja itselle. Löytää oma tapansa ilmaista. Ei asiakkaalle eikä kameraseuralle. Paitsi siinä tarkoituksessa, että haluaa treenata tekniikkaa tarpeeksi hyväksi.

Jos omat kuvat eivät synnytä katsojissa tunteita tai reaktioita, kovaa. Mutta periksi ei pidä antaa. Joskus, kun kuvan viesti menee yleisöön, silloin on jotain saavutettu.

Näistä aiheista uudessa kerhossa yritetään keskustella. Omien ja muiden kuvia ihmetellessä. Ja taiteen kaikista muista aspekteista, joita tässä ei mainittu.